

“Ne boj se biti nič”

Naj te ne boli, da drugi vidijo tvoje napake; boleti te mora žalitev Boga in slab zgled, ki ga lahko povzročiš. — Sicer pa naj vedo, kakšen si in te zaničujejo. — Ne boj se biti nič, kajti tako ti mora Jezus dati vse. (Pot, 596)

20. januar

Boga ni nikoli nihče videl, piše evangelist Janez, edinorojeni Bog, ki biva v Očetovem naročju, on je razložil. Pojavil se je pred začudenimi pogledi ljudi: najprej kot novorojenček v Betlehemu; potem

kakor otrok, enak vsem ostalim; še kasneje, v templju, kot moder in bister mladostnik; in na koncu s tistim ljubeznivim in privlačnim likom Učitelja, ki je omehčal srca množic, ki so ga navdušene spremljale.

Dovolj je le nekaj potez božje ljubezni, ki se je utelesila, in njegova velikodušnost se dotakne naše duše, nas prižge, nas nežno spodbudi, da se pokesamo in da nas boli, ker je bilo naše ravnanje tolikokrat ozkosrčno in sebično. Jezusu Kristusu se ne zdi zamalo, da bi se ponižal in nas tako iz naše bede povzdignil v dostojanstvo Božjih otrok, njegovih bratov. Ti in jaz pa, ravno nasprotno, pogosto postaneva neumno domišljava zaradi darov in talentov, ki sva jih prejela, dokler jih ne spremeniva v razlog, da se vsiljujema drugim, kakor da bi bile zasluge za teh nekaj relativno dovršeno opravljenih del izključno najine: *Kaj*

pa imaš, česar nisi prejel? In če si prejel, kaj se ponašaš, kakor da nisi prejel?

Ko razmišljamo o božji izročitvi in njegovem ponižanju — govorim zato, da bi vsak pri sebi premišljeval o tem — se častihlepje in domišljavost napuha polnega človeka izkaže za nezaslišan greh, prav zaradi tega, ker posameznika pripelje do popolnega nasprotja od vzora, ki nam ga je pokazal Jezus Kristus s svojim ravnanjem. Počasi premišljuje: On se je ponižal, kljub temu, da je Bog. Človek, ki se prevzema zaradi svojega jaza, hoče sam sebe za vsako ceno povišati in ne prizna, da je narejen iz slabe lončenine. (*Božji prijatelji, 111-112*)

dev.opusdei.org/sl-si/dailytext/ne-boj-se-
biti-nic/ (6. Avg. 2025)